TEISINGUMO TEISMO (septintoji kolegija) SPRENDIMAS

2026 m. liepos 9 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Vartotojų apsauga – Direktyva (ES) 2019/771 – Prekių pirkimo-pardavimo sutartys – 13 straipsnio 4 dalies c punktas – Vartotojų teisių gynimas neatitikties atveju – Sąvoka „neatitiktis yra tokia didelė, kad yra pagrįsta nedelsiant sumažinti kainą arba nutraukti pirkimo-pardavimo sutartį“ – Trūkumas, susijęs su prekės saugumu – Prekės atitikties užtikrinimas nedidelėmis sąnaudomis“

Byloje C-307/25

dėl *Oberster Gerichtshof* (Austrija) 2025 m. balandžio 16 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2025 m. balandžio 29 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

KFZ Kolak e.U.

prieš

GF

TEISINGUMO TEISMAS (septintoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas F. Schalin (pranešėjas), teisėjai M. Gavalec ir Z. Csehi,

generalinis advokatas A. Rantos,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

– *KFZ Kolak e.U.*, atstovaujamos *Rechtsanwalt* W. Reiser,

– Europos Komisijos, atstovaujamos P. Kienapfel ir E. Schmidt,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

* Proceso kalba: vokiečių.

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2019 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2019/771 dėl tam tikrų prekių pirkimo-pardavimo sutarčių aspektų, kuria iš dalies keičiami Reglamentas (ES) 2017/2394 ir Direktyva 2009/22/EB bei panaikinama Direktyva 1999/44/EB (OL L 136, 2019, p. 28), 13 straipsnio 4 dalies c punkto išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *KFZ Kolak e.U.* ir GF ginčą dėl naudotos transporto priemonės pirkimo-pardavimo sutarties nutraukimo ir sumokėtos kainos grąžinimo.

Teisinis pagrindas

3 Direktyvos 2019/771 2, 52 ir 53 konstatuojamosiose dalyse nurodyta:

„2. <…> Šia direktyva siekiama užtikrinti tinkamą pusiausvyrą tarp aukšto vartotojų apsaugos lygio siekimo ir įmonių konkurencingumo skatinimo, tuo pačiu užtikrinant subsidiarumo principo laikymąsi;

<…>

(52) tam tikrais atvejais galėtų būti pateisinama, kad vartotojas turėtų turėti teisę, kad jam nedelsiant būtų sumažinta kaina arba nutraukta sutartis. Jei pardavėjas ėmėsi veiksmų užtikrinti prekių atitiktį, tačiau neatitiktis paaiškėjo vėliau, turėtų būti objektyviai nustatyta, ar vartotojas turėtų leisti pardavėjui toliau bandyti užtikrinti prekių atitiktį, atsižvelgiant į visas atvejo aplinkybes, pvz., prekių rūšį ir vertę bei neatitikties pobūdį ir reikšmę. Visų pirma brangių arba sudėtingų prekių atveju galėtų būti pagrįsta leisti pardavėjui dar kartą pabandyti pašalinti neatitiktį. Taip pat turėtų būti atsižvelgiama į tai, ar galima tikėtis, kad vartotojas toliau pasikliaus pardavėjo gebėjimu užtikrinti prekių atitiktį ar ne, pavyzdžiui, atsižvelgiant į tai, kad ta pati problema iškyla du kartus. Panašiai tam tikrais atvejais neatitiktis gali būti tokio rimto pobūdžio, kad vartotojas nebegali toliau pasikliauti pardavėjo gebėjimu užtikrinti prekių atitiktį, pavyzdžiui, kai neatitiktis labai pakenkia vartotojo galimybei naudotis prekėmis įprastai ir negalima tikėtis, kad vartotojas pasikliaus tuo, kad pardavėjui pataisius arba pakeitus prekes problema būtų išspręsta;

(53) siekiant išlaikyti susitariančiųjų šalių teisių ir pareigų pusiausvyrą, vartotojas turėtų turėti teisę nutraukti sutartį tik tais atvejais, jei neatitiktis nėra nedidelė.“

4 Šios direktyvos 1 straipsnis „Dalykas ir tikslai“ suformuluotas taip:

„Šios direktyvos tikslas – užtikrinant aukštą vartotojų apsaugos lygį prisidėti prie tinkamo vidaus rinkos veikimo, nustatant šiuo tikslu bendrąsias taisykles dėl tam tikrų reikalavimų, susijusių su tarp pardavėjų ir vartotojų sudarytomis pirkimo-pardavimo sutartimis, visų pirma taisykles dėl prekių atitikties sutarčiai, teisių gynimo priemonių tokios neatitikties sutarčiai atveju, naudojimosi tomis teisių gynimo priemonėmis būdų ir dėl komercinių garantijų.“

5 Minėtos direktyvos 5 straipsnyje „Prekių atitiktis“ įtvirtinta:

„Pardavėjas pristato vartotojui prekes, kurios atitinka 6, 7 ir 8 straipsniuose nustatytus reikalavimus, kai taikytina, nedarant poveikio 9 straipsniui.“

6 Tos pačios direktyvos 10 straipsnio „Pardavėjo atsakomybė“ 1 dalyje nustatyta:

„Pardavėjas yra atsakingas vartotojui už bet kokią neatitiktį, esančią prekių pristatymo metu ir paaiškėjusią per dvejus metus nuo pristatymo. Nedarant poveikio 7 straipsnio 3 dalies taikymui, ši dalis taip pat taikoma skaitmeninių elementų turinčioms prekėms.“

7 Direktyvos 2019/771 13 straipsnyje „Teisių gynimo priemonės neatitikties atveju“ numatyta:

„1. Neatitikties atveju vartotojas turi teisę reikalauti, kad būtų užtikrinta prekių atitiktis arba kad būtų proporcingai sumažinta kaina, arba nutraukti sutartį šiame straipsnyje išdėstytomis sąlygomis.

<…>

4. Vartotojas turi teisę į proporcingą kainos sumažinimą pagal 15 straipsnį, arba turi teisę nutraukti pirkimo-pardavimo sutartį pagal 16 straipsnį bet kuriuo iš šių atvejų:

a) pardavėjas neatliko pataisymo ar keitimo arba, kai taikytina, neatliko pataisymo ar keitimo pagal 14 straipsnio 2 ir 3 dalis, arba pardavėjas atsisakė užtikrinti prekių atitiktį pagal šio straipsnio 3 dalį;

b) neatitiktis atsirado nepaisant pardavėjo pastangų užtikrinti prekių atitiktį;

c) neatitiktis yra tokia didelė, kad yra pagrįsta nedelsiant sumažinti kainą arba nutraukti pirkimo-pardavimo sutartį; arba

d) pardavėjas pareiškė arba iš aplinkybių yra aišku, kad pardavėjas neužtikrins prekių atitikties per pagrįstą laikotarpį arba tai sukels didelių nepatogumų vartotojui.

5. Vartotojas neturi teisės nutraukti sutartį, jeigu neatitiktis yra tik nedidelė. Pareiga įrodyti, kad neatitiktis yra nedidelė, tenka pardavėjui.

<…>“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

8 2023 m. kovo 27 d. GF iš *KFZ Kolak* už 33 500 eurų nusipirko naudotą transporto priemonę, pirmą kartą įregistruotą 2015 m. sausio mėn. Pirkimo-pardavimo sutartyje transporto priemonė apibūdinta kaip „pakankamai geros būklės, 3 klasė“. Joje taip pat buvo nurodyta, kad „transporto priemonė pagal 3 kategoriją atitinkančią savo būklę gali būti eksploatuojama ir registruojama“.

9 2023 m. balandžio 6 d. *Österreichische Automobil-, Motorrad- und Touring Club (ÖAMTC)* (Austrijos automobilių, motociklų ir turizmo klubas) atliko transporto priemonės patikrinimą, per jį buvo nustatyta, kad variklio alyvos nuotėkis kilo dėl nesandaraus variklio. ÖAMTC teigimu, ši situacija reiškia didelį eksploatavimo ir kelių eismo saugumo trūkumą, kuris jau buvo prieš pristatant transporto priemonę GF ir gali būti ištaisytas nedidelėmis sąnaudomis.

10 *KFZ Kolak* nurodė GF, kad yra pasirengusi sutaisyti transporto priemonę. Vis dėlto GF Austrijos teismuose pareikalavo nutraukti pirkimo-pardavimo sutartį ir grąžinti transporto priemonės pirkimo kainą mainais už jos grąžinimą, taip pat atlyginti kitas išlaidas, kurių patyrė dėl šio pirkimo. *KFZ Kolak* ginčijo šį reikalavimą ir teigė, kad GF nepagrįstai atsisakė atlikti siūlomą remontą, todėl neturėjo teisės nutraukti pirkimo-pardavimo sutarties.

11 Pirmosios instancijos teismas atmetė GF reikalavimą, remdamasis nacionalinės teisės aktais, kuriais į nacionalinę teisę perkelta Direktyva 2019/771, ir motyvuodamas tuo, kad būtų lengva užtikrinti aptariamos prekės atitiktį, o *KFZ Kolak* buvo pasirengusi sutaisyti transporto priemonę.

12 Antrosios instancijos teismas savo ruožtu patenkino GF apeliacinį skundą. Jis nusprendė, kad pagal nacionalinės teisės aktus, kuriais ši direktyva perkeliama į nacionalinę teisę, vartotojas turi teisę į kainos sumažinimą arba nutraukti sutartį tik tuo atveju, jei neatitiktis yra tokia didelė, kad pagrįsta nedelsiant sumažinti kainą arba nutraukti sutartį. Tokia didelė neatitiktis būtų, jei dėl trūkumo būtų labai apribota vartotojo galimybė įprastai naudoti prekę ir jis turėtų didelį neigiamą poveikį saugumui. Nėra svarbu tai, ar trūkumą būtų galima lengvai pašalinti nedidelėmis sąnaudomis.

13 *KFZ Kolak* pateikė kasacinį skundą dėl apeliacinio teismo sprendimo *Oberster Gerichtshof* (Aukščiausiasis Teismas, Austrija), prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiame teisme.

14 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, kad pagal Austrijos teisę siekiant nustatyti, ar neatitiktis yra tokia didelė, kad pagrįsta nedelsiant nutraukti sutartį, reikia remtis pasitikėjimo įgytu turtu praradimu, o nebūtinai prarastu pasitikėjimu pačiu perleidėju. Pagal Austrijos doktriną toks pasitikėjimo praradimas yra akivaizdus, kai vartotojas negali įprastai naudotis preke, o trūkumas kelia grėsmę prekės saugumui. Šiuo klausimu nėra svarbu, ar galima užtikrinti prekių atitiktį ir ar pardavėjas elgėsi aplaidžiai. Be to, šio teismo teigimu, iš nacionalinės teisės aktų, kuriais į nacionalinę teisę perkeltas Direktyvos 2019/771 13 straipsnio 4 dalies c punktas, parengiamųjų dokumentų taip pat matyti, kad pasitikėjimo praradimas nebūtinai ir iš esmės turi būti susijęs su pačiu pardavėju ir kad šis praradimas, priešingai, gali būti kildinamas iš nagrinėjamo trūkumo pobūdžio. Taikant tokį sampratą, nesvarbu, ar turto atitiktis reikalavimams gali būti užtikrinta nedidelėmis sąnaudomis, ir ar tai būtų lengva perleidėjui.

15 Vis dėlto minėtas teismas pažymi, kad pagal Vokietijos teisę siekiant nustatyti, ar neatitiktis yra tokia didelė, kad pagrįsta nedelsiant nutraukti pirkimo-pardavimo sutartį, reikia atlikti vertinimą *in concreto* ir palyginti skirtingus vartotojo ir verslininko interesus. Vokietijos doktrinoje teigiama, kad pasitikėjimo praradimas gali būti vertinamas atsižvelgiant tiek į patį pardavėją, tiek į nepatogumus, kurių vartotojui kiltų *a posteriori* dėl atitikties užtikrinimo. Šį pasitikėjimo praradimą taip pat gali tiesiogiai lemti nagrinėjamas trūkumas. Taigi svarbu nustatyti, ar šį trūkumą galima ištaisyti sąlyginai ribotomis pardavėjo sąnaudomis.

16 Šiomis aplinkybėmis *Oberster Gerichtshof* (Aukščiausiasis Teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar Direktyvos 2019/771 dėl tam tikrų prekių pirkimo-pardavimo sutarčių aspektų 13 straipsnio 4 dalies c punktas turi būti aiškinamas taip, kad trūkumas, neigiamai veikiantis prekės saugumą (nagrinėjamu atveju – alyvos nuotėkis motorinėje transporto priemonėje, kai dėl to kyla variklio gedimo pavojus), net ir nesant kitų sąlygų, kaip antai pardavėjo nepriimtino elgesio (pavyzdžiui, nesąžiningumo), yra toks didelis, kad yra pagrįsta nedelsiant sumažinti kainą arba nutraukti pirkimo-pardavimo sutartį?

Jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai:

2. Ar tai taikoma ir tuomet, kai trūkumą būtų galima pašalinti palyginti nedidelėmis sąnaudomis?“

Dėl prejudicinių klausimų

17 Savo dviem klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Direktyvos 2019/771 13 straipsnio 4 dalies c punktas turi būti aiškinamas taip, kad neatitiktis, susijusi su prekės saugumu ir galinti būti pašalinta palyginti nedidelėmis sąnaudomis, būtinai turi būti laikoma tokia didele, kad būtų pagrįsta nedelsiant sumažinti pardavimo kainą arba nutraukti pirkimo-pardavimo sutartį.

18 Visų pirma reikia priminti, kad iš Direktyvos 2019/771 5 straipsnio iš esmės matyti, jog pardavėjas turi pristatyti vartotojui prekę, kuri, be kita ko, turi atitikti pirkimo-pardavimo sutartį.

19 Pagal šios direktyvos 10 straipsnio 1 dalį pardavėjas yra atsakingas vartotojui už bet kokią neatitiktį, esančią prekių pristatymo metu ir paaiškėjusią per dvejus metus nuo pristatymo. Šiuo klausimu minėtos direktyvos 13 straipsnio 1 dalyje išvardytos teisės, kuriomis vartotojas gali remtis prieš pardavėją prekių neatitikties atveju, t. y. teisė į prekių atitikties užtikrinimą, proporcingą kainos sumažinimą arba sutarties nutraukimą.

20 Iš vienodo Sąjungos teisės taikymo ir lygybės principo reikalavimų matyti, kad, kai Sąjungos teisės nuostatoje aiškiai nedaroma nuorodos į valstybių narių teisę, norint nustatyti šios nuostatos prasmę ir apimtį, ji visoje Europos Sąjungoje paprastai turi būti aiškinama autonomiškai ir vienodai, atsižvelgiant ne tik į nuostatos formuluotę, bet ir jos kontekstą, nagrinėjamu teisės aktu siekiamą tikslą ir prireikus į jo genezę (žr. 1984 m. sausio 18 d. Sprendimo *Ekro*, 327/82, EU:C:1984:11, 11 punktą ir 2024 m. vasario 29 d. Sprendimo *Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl (Vėlesnis religijos pakeitimas)*, C-222/22, EU:C:2024:192, 25 punktą).

21 Pirma, dėl Direktyvos 2019/771 13 straipsnio 4 dalies c punkto formuluotės reikia priminti, kad šioje nuostatoje numatyta, jog vartotojas turi teisę į pardavimo kainos ar pirkimo-pardavimo sutarties nutraukimą nedelsiant, jeigu neatitiktis yra tokia didelė, kad pateisina tokį sumažinimą ar nutraukimą. Reikia konstatuoti, kad, atsižvelgiant į įprastą žodžio „didelis“ reikšmę, kurią sustiprina žodis „toks“, šioje nuostatoje nuoroda į tai, kad „neatitiktis yra tokia didelė“, reiškia labai didelę neatitiktį, kuri skiriasi nuo nedidelių neatitikčių.

22 Antra, dėl šios direktyvos 13 straipsnio 4 dalies c punkto konteksto reikia pažymėti, kad iš minėtos direktyvos 13 straipsnio 5 dalies, siejamos su jos 53 konstatuojamąja dalimi, matyti, jog sutartis nutraukiama tik tais atvejais, kai neatitiktis yra reikšminga, todėl tik didelė neatitiktis gali suteikti vartotojui teisę nutraukti sutartį.

23 Be to, reikia pabrėžti, kad iš tos pačios direktyvos 13 straipsnio 4 dalies matyti, jog, išskyrus c punkte nurodytą aplinkybę, vartotojas turi teisę arba į proporcingą pardavimo kainos sumažinimą, arba į pirkimo-pardavimo sutarties nutraukimą tik tuo atveju, kai negalima arba nebuvo galima užtikrinti prekės atitikties. Taigi šio straipsnio a, b ir d punktuose apibrėžti atvejai iš esmės apima situacijas, kai, pirma, pardavėjas tyčia ar netyčia nepataisė ar nepakeitė prekės arba negalėjo užtikrinti jos atitikties per pagrįstą laikotarpį ar nesukeldamas didelių nepatogumų vartotojui, ir, antra, neatitiktis atsirado, nepaisant pardavėjo pastangų. Darytina išvada, kad Direktyvos 2019/771 13 straipsnio 4 dalies c punkte nurodytas atvejis, kai „neatitiktis yra tokia didelė“, turi būti atskirtas nuo kitų šioje dalyje nurodytų neatitikčių.

24 Be to, iš šios direktyvos 52 konstatuojamosios dalies, į kurią atsižvelgiant turi būti aiškinama jos 13 straipsnio 4 dalis, matyti, kad yra pagrįsta suteikti vartotojui teisę nedelsiant sumažinti kainą arba nutraukti sutartį, kai neatitiktis yra tokia didelė, kad vartotojas nebegali toliau kliautis pardavėjo gebėjimu užtikrinti prekių atitiktį. Šioje konstatuojamojoje dalyje priduriama, kad taip gali būti tuo atveju, kai neatitiktis labai pakenkia vartotojo galimybei įprastai naudotis prekėmis ir negalima tikėtis, kad vartotojas kliausis tuo, kad pardavėjui pataisius arba pakeitus prekes problema būtų išspręsta. Todėl sutarties nutraukimą nedelsiant gali pateisinti tik neatitiktis, pasiekianti tam tikrą ribą, galinčią pakeisti prekės tinkamumą naudoti pagal įprastą paskirtį, taigi ir vartotojo pasitikėjimą.

25 Trečia, dėl šios direktyvos tikslų pažymėtina, kad tiesa, jog pagal 1 straipsnį ja siekiama prisidėti prie tinkamo vidaus rinkos veikimo, kartu užtikrinant aukštą vartotojų apsaugos lygį. Vis dėlto, kaip iš esmės nurodyta minėtos direktyvos 53 konstatuojamojoje dalyje, ja taip pat siekiama išlaikyti susitariančiųjų šalių teisių ir pareigų pusiausvyrą. Tokia pusiausvyra gali būti pasiekta, jei bet kokia neatitiktis, kad ir koks būtų jos dydis, susijęs su prekės saugumu, neišvengiamai būtų kvalifikuojama kaip tokia didelė neatitiktis, kad būtų pagrįsta nedelsiant sumažinti pardavimo kainą arba nutraukti pirkimo-pardavimo sutartį. Iš tiesų toks aiškinimas paneigtų tos pačios direktyvos 13 straipsnyje įtvirtintą skirtumą tarp atvejų, kai vartotojas turi teisę į prekių atitikties užtikrinimą, proporcingą kainos sumažinimą arba sutarties nutraukimą, ir taip pažeistų direktyvoje įtvirtintą vartotojo ir pardavėjo teisių pusiausvyrą.

26 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad vien aplinkybės, jog neatitiktis pakenktų prekės saugumui, nepakanka, kad ji būtų laikoma tokia didele, kad būtų pagrįsta nedelsiant sumažinti pardavimo kainą arba nutraukti pirkimo-pardavimo sutartį, taip atimant iš pardavėjo bet kokią galimybę užtikrinti prekės atitiktį. Priešingai, siekiant įvertinti prekės neatitikties dydį ir sunkumą, reikia nustatyti, ar vartotojas gali objektyviai pasitikėti pardavėjo gebėjimu atkurti prekių atitiktį. Šiuo tikslu reikia atsižvelgti į šios atitikties pobūdį, atitinkamą prekę, sąlygas, kuriomis galima užtikrinti jos atitiktį, taip pat į tai, ar šis trūkumas kėlė pavojų vartotojo ar trečiojo asmens saugumui.

27 Nors pagrindinėje byloje prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi įvertinti, ar neatitiktis tokia didelė, kad yra pagrįsta nedelsiant sumažinti kainą arba nutraukti pirkimo-pardavimo sutartį, Teisingumo Teismas, priimdamas prejudicinį sprendimą, vis dėlto

gali pateikti paaiškinimų, kurie padėtų šiam teismui atlikti vertinimą (šiuo klausimu žr. 2000 m. liepos 4 d. Sprendimo *Haim*, C-424/97, EU:C:2000:357, 58 punktą ir 2024 m. sausio 11 d. Sprendimo *Nárokuj*, C-755/22, EU:C:2024:10, 42 punktą).

28 Reikia pažymėti, kad pagrindinėje byloje neatitiktis susijusi su transporto priemonės variklio alyvos nuotėkiu, kuris gali sukelti variklio gedimą. Nors toks trūkumas gali pakenkti vartotojo galimybei įprastai naudoti atitinkamą prekę, jo rimtumas turi būti vertinamas atsižvelgiant į visas konkretaus atvejo aplinkybes.

29 Šiuo klausimu iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą nematyti, kad yra priežasčių, galinčių pateisinti vartotojo negalėjimą pasitikėti pardavėjo gebėjimu atkurti prekės atitiktį. Žinoma, nagrinėjama neatitiktis jau buvo transporto priemonės gavimo momentu, o tai gali pakenkti vartotojo pasitikėjimui pardavėju. Vis dėlto reikia atsižvelgti į aplinkybę, kad prekė yra naudotas automobilis, kuriam daugiau nei aštuoneri metai, į tai, kad iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą nematyti, jog pardavėjas ėmėsi apgaulingų ar kitų neteisėtų veiksmų, ir galiausiai į aplinkybę, kad pardavėjas pirkėjui nurodė, jog yra pasirengęs sutaisyti transporto priemonę, taip pat į tai, kad, ÖAMTC teigimu, šio atitikties užtikrinimo sąnaudos palyginti nedidelės.

30 Taigi neatrodo, kad pagrindinėje byloje nagrinėjama neatitiktis tokia didelė, kad yra pagrįsta nedelsiant sumažinti pardavimo kainą arba nutraukti pirkimo-pardavimo sutartį, tačiau tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

31 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į pateiktus klausimus reikia atsakyti: Direktyvos 2019/771 13 straipsnio 4 dalies c punktas turi būti aiškinamas taip, kad neatitiktis, susijusi su prekės saugumu ir galinti būti pašalinta palyginti nedidelėmis sąnaudomis, nebūtinai turi būti laikoma tokia didele, kad būtų pagrįsta nedelsiant sumažinti pardavimo kainą arba nutraukti pirkimo-pardavimo sutartį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

32 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (septintoji kolegija) nusprendžia:

2019 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2019/771 dėl tam tikrų prekių pirkimo-pardavimo sutarčių aspektų, kuria iš dalies keičiami Reglamentas (ES) 2017/2394 ir Direktyva 2009/22/EB bei panaikinama Direktyva 1999/44/EB, 13 straipsnio 4 dalies c punktas

turi būti aiškinamas taip:

neatitiktis, susijusi su prekės saugumu ir galinti būti pašalinta palyginti nedidelėmis sąnaudomis, nebūtinai turi būti laikoma tokia didele, kad būtų pagrįsta nedelsiant sumažinti pardavimo kainą arba nutraukti pirkimo-pardavimo sutartį.

Parašai.